

Derin bir basiret: İhlâs

İ. S. Rumuzlu okuyucumuz: “Risâle-i Nûr hizmetinde Gavs-ı Azam Abdulkâdir Geylânî Hazretlerinin ve Hazret-i Ali’nin (ra) tasarrufları ve yakın alâkaları var mıdır? Varsa bu hangi özellikten dolayıdır?”

Evliyâdan bazılarının, makamlarının kâbiliyetine göre kendileri ölmüş olsa bile, kıyâmete kadar Müslümanların muhtelif halleri ile, İslâmiyet’in inkişâfı ile, Kur’ân ve İmân hizmetiyle yer yer ilgilendikleri, bir kısmının bizzat tasarruflarını sürdürdükleri yolunda güvenilir haberler var. Artık peygamberler devri kapandığına göre, son dînin selâmeti ve buna dayalı olarak beşerin huzuru ve saadeti söz konusu olunca, bir kısım mâneviyât büyüklerinin öldükten sonra da tasarruflarını sürdürmeleri, Allah’ın bu ümmete bir şefkatinden ve rahmetinden başka bir şey değildir.

Hazret-i Ali ve Abdülkadir Geylânî’nin bu asırda yapılan îmân hizmetleriyle olan yakın alâkası hakkında Hazret-i Üstad İhlâs Risâlesinde şöyle der: “Bilirsiniz ki, Hazret-i Ali (ra) o mu’cizevârî kerâmetiyle ve Hazret-i Gavs-ı Azam (ks) o hârîka kerâmet-i gaybiyesiyle, sizlere bu sırr-ı ihlâsa binâen iltifat ediyorlar. Ve himâyetkârâne tesellî verip hizmetinizi mânen alkışlıyorlar. Evet, hiç şüphe etmeyiniz ki, bu teveccühleri ihlâsa binâen gelir. Eğer bilerek bu ihlâsı kırsanız, onların tokadını yersiniz. Onuncu Lem’a’daki şefkat tokatlarını tahattur ediniz. Böyle mânevî kahramanları arkanızda zahîr, başınızda üstad bulmak isterseniz, ‘Kendileri ihtiyaç içinde olsalar bile, onları kendi nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin ihtiraslarından korunursa, işte onlar kurtuluşa erenlerin tâ kendisidir.’ 1 sırrıyla, ihlâs-ı tâmmı kazanınız. Kardeşlerinizin nefislerini nefsinize--şerefte, makamda, teveccühte, hattâ menfaat-i maddiye gibi nefsin hoşuna giden şeylerde—tercih ediniz. Hattâ, en latîf ve güzel bir hakikat-i îmâniyeyi muhtaç bir mü’mine bildirmek ki, en mâsûmâne, zararsız bir menfaattir; mümkünse, nefsinize bir hodgâmlık gelmemek için, istemeyen bir arkadaş ile yaptırması hoşunuza gitsin. Eğer, ‘Ben sevap kazanayım, bu güzel meseleyi ben söyleyeyim.’ arzûnuz varsa, çendan onda bir günah ve zarar yoktur, fakat mâbeyninizdeki sırr-ı ihlâsa zarar gelebilir.” 2

Üstad Hazretleri Sünûhat’ta, İslâm’ın geçireceği bâdireler ve geleceği hakkında toplanan selef-i sâlihîn ve her asrın temsilcilerinin içinde bulunduğu bir meclisle “felâket ve helâket asrının adamı” sıfatıyla mânevî bir görüşme yapar. Bu görüşmede Müslümanların mağlûbiyetlerinin sebepleri ve gâlibiyetlerinin ön şartları kritik

edilir, görüşülür, tartışılır. “Felâket ve helâket asrının adamı” sıfatıyla Bedüzzaman Hazretleri, asrına ait mânevî buhran ve problemler ve çözüm yolları hakkında tabir câizse mânevî bir seminer verir. 3

Bu mânevî seminer notlarından anlıyoruz ki, bu asırda İslâm’a ait her hareket, her adım, her aydınlık, her ışık, her muvaffakiyet, her başarı, her ders, her gayret, her himmet, her nefes; “selef-i sâlihîn âlimleri” tarafından dikkatle izleniyor, ilgi ile takip ediliyor. Kur’ân hizmeti için “bir adım” da olsa gayret gösteren herkesin sırtı himmet duâsı ile sıvazlanıyor.

Bize; Üstad Hazretlerinin ifâdesiyle, “ihlâs-ı tâmme” içinde hareket etmek kalıyor. Yani her adımımızda, her dersimizde, her işimizde, her hizmetimizde, her himmetimizde, her gayretimizde, her nefesimizde “tam ihlâs”ı kazanmak ve bunu kalıcı kılmak zorundayız. Bu hizmetin ihlâsla yürütülmesinin önemindedir ki, Üstad Saîd Nursî Hazretleri, ihlâsa büyük ehemmiyet verir, İhlâs ve Uhuvvet meseleleri için üç müstakil risâle telif eder, İhlâs Risâlesinin en az on beş günde bir okunmasını, gerekleri ile titizlikle amel edilmesini ve bunun aslâ ihmal edilmemesini ister. Yoksa asırlar ötesinden gıpta ile ilgi gösterilen, duâ ile nazar edilen ve himmet ile bakılan bir hizmet olma liyâkatini kazanabilir miydi?

Şimdi ihlâs zamanıdır. Biz, yapmamız gereken hizmeti ihlâs ile yapar, atmamız gereken adımı ihlâs ile atar, göstermemiz gereken çabayı ve gayreti ihlâs ile gösterir, bulunmamız gereken derslerde--Allah’ın izniyle—ihlâs ile bulunmaya muvaffak olursak; Allah dostlarının, evliyânın, mâneviyât büyüklerinin, her asrın mebuslarının ve selef-i sâlihîn âlimlerinin tasarruflarını da, duâlarını da, himmetlerini de, hoş nazarlarını da, teşvik sıvazlamalarını da, sevgilerini de, şefkatlerini de; inşâallah üzerimizde hissedebiliriz.

DUÂ

Ey Rabb-i Kerim! Dönüş Sanadır. Allah’ım! Bizi hizmette ihlâs-ı tâmme ulaştır! Bizi bu hizmet içinde mahviyete, terk-i enâniyete ve tevâzû-u mutlaka ulaştır! Bizi ucbdan, riyâdan ve tasannûdan muhafaza eyle! Bizi rızana ulaştır! Bizi Cennetine ulaştır! Bizi Cehennem azabından koru. Âmîn!

Dipnotlar:

- 1- Haşir Sûresi, 59/9,
- 2- Lem’alar, s. 166,
- 3- Sünûhât, s. 41.